

N:o 116.

Af Herr **Sven Andersson**: *Angående ändring af dels Kongl. Resereglementet den 10 November 1865 i fråga om nämndemän, dels Kongl. Kungörelsen den 30 December 1863 angående nämndemäns rätt till ersättning för extra förrättningar.*

Uti Kongl. kungörelsen den 1 Maj 1874 är stadgadt, att ledamot af egodelningsrätt, äfvensom ock god man vid skiftesverket, skall, vid biträde i skiftesärenden, erhålla en ersättning af 4 kronor 50 öre om dagen, underhållet inberäknadt, samt under resa till och ifrån förrättningsstället för kost och tidsspillan efter vägens längd, med 75 öre för hvarje af de 6 första milen och 50 öre för hvarje öfverskjutande mil, jemte skjutslega för en häst äfvensom lega för åkdon, på sätt om gästgifveriskjuts är stadgadt. Genom Kongl. kungörelsen den 30 December 1863 är bestämdt att nämndemän, för de förrättningar hvarför de erhålla godtgörelse, skola erhålla en sådan efter resereglementet. I detta äro de hänförda till 9:de klassen och erhålla i dagtraktamente 2 kronor om dagen samt en skjutsersättning af 1 krona 50 öre per mil. Det förefaller högst märkligt, att lagstiftningen funnit rättvist stadga en så stor skilnad i ersättning vid dessa begge befattningar. Detta är så mycket mera inkonseqvent, som med nämndemansbefattningen, men icke med de begge andra, följa ganska många göromål, hvarför ingen godtgörelse erhålles, hvidan ett alldeles motsatt förhållande hade mera skäl för sig. I de fall, då en och samma person är både skiftes-, god man och nämndeman, får han i den förra egenskapen både en större skjutsersättning och mer än dubbelt större dagtraktamente än i de fall, då han får ersättning såsom nämndeman, ehuru han i denna senare egenskap oftast måste bestrida den, enligt mitt förmenande, mera viktiga domarebefattningen. Ser man på bestämmelserna i

resereglementet, så skall, för nämndemän och andra, som äro hänförda till 9:de klassen, reseersättning beräknas för 3:dje klassens vagn på jernväg och däckspå på ångfartyg. Så har den stora heder, som man påstår medföljer nämndemansbefattningen, blifvit uttryckt i lagstiftningen, nemligen: att häradsrättens bisittare ansetts värdig resa i sällskap med sin ordförandes — häradshöfdingens — betjent och med sin soldat eller båtsman. Oaktadt dessa obilliga och inkonsekventa stadganden tror och påstår man, att nämndemansuppdraget ändock är så eftersökt. Jag vågar dock påstå, att på flera orter så icke är förhållandet och jag känner exempel att personer, som blifvit påtrugade detta uppdrag med en godtgörelse af öfver hundra kronor om året, köpt sig frie derifrån genom att lega andra före detta nämndemän i sitt ställe.

Härom kunde vara mera att tillägga, men dessa i korthet påpekade och allmänt kända missförhållanden anser jag utgöra fullgiltiga och tillräckliga skäl för vidtagande af en ändring och rättelse härutinnan, och i sådant afseende anhåller jag få föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta

antingen att, med ändring af Kongl. Maj:ts nådiga resereglemente af den 10 November 1865 i hvad det rör nämndemän, dessa måtte uppflyttas från 9:de till 8:de klassen, i hvilket fall de erhöle 4 kronor i dagtraktamente och 1: 50 öre milen i skjutsersättning:

eller, ännu heldre att, med ändring af 5 § i Kongl. kungörelsen den 30 December 1863, nämndemän, för de förrättningar, hvarför de enligt 1 § i nyssberörda kungörelse äro berättigade till ersättning måtte erhålla en sådan godtgörelse med enahanda belopp, som genom Kongl. kungörelsen den 1 Maj 1874 är för ledamot af egodelningsrätt och skiftes gode män bestämdt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1878.

Sven Andersson
från Norra Luggude.

I denna motion instämma:

Jan Magnusson. Johan Jönsson.